

244

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 maja 1949 r.

o ogłoszeniu jednolitego tekstu dekretu o postępowaniu doraźnym.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o zmianie dekretu o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 239) ogłaszam w załączniku do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 301) z uwzględnieniem zmian, wynika-

jących z dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 193) oraz z ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o zmianie dekretu o postępowaniu

doraźnym i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów.

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 maja 1949 r. (poz. 244).

DEKRET

z dnia 16 listopada 1945 r.

o postępowaniu doraźnym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Postępowaniu doraźnemu podlegają:

- a) przestępstwa umyślne określone w rozdziale XXXIII kodeksu karnego,
- b) przestępstwo określone w art. 225 § 1 kodeksu karnego,
- c) przestępstwa określone w art. 258 i 259 kodeksu karnego,
- d) 1) przestępstwa na szkodę Skarbu Państwa, samorządu, instytucji prawa publicznego, spółdzielni, przedsiębiorstw stanowiących własność lub pozostających pod zarządem Państwa, samorządu, instytucji prawa publicznego lub spółdzielni, 2) inne przestępstwa — jeżeli interesy gospodarcze Polski Ludowej zostały narażone na znaczną szkodę,
- e) przestępstwa określone w art. 14 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, jeżeli związek nie miał na celu zbrodni określonej w rozdziale I tego dekretu lub w art. 85, 86, 87 albo w art. 88 kodeksu karnego Wojska Polskiego.

(2) Ponadto podlegają postępowaniu doraźnemu przestępstwa, przewidziane w art. 32 i 43 § 1 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192) oraz w art. 33 tego dekretu, o ile chodzi o udział w porozumieniu, mającym na celu popełnienie przestępstwa, określonego w art. 32, albo w zbiegowisku publicznym, które wspólnymi siłami dopuszcza się takiego przestępstwa.

(3) Postępowanie doraźne stosuje się, jeżeli prokurator sądu apelacyjnego ze względu na okoliczności sprawy złoży wniosek o jej rozpoznanie w tym trybie.

(4) Przestępstwo poddane postępowaniu doraźnemu (ust. (1) i (2)) ulega ukaraniu w tym postępowaniu, jeżeli je popełniono w czasie mocy obowiązującej niniejszego dekretu.

(5) Postępowania doraźnego nie stosuje się do przestępstw popełnionych przez osoby podlegające odpowiedzialności przed sądami wojskowymi.

(6) Sąd nie przestaje być właściwy, jeżeli na podstawie okoliczności, które wyszły na jaw w toku rozprawy uzna, że czyn nie stanowi przestępstwa podlegającego postępowaniu doraźnemu; w tym przypadku jednak nie stosuje się przepisów art. 2 i 13.

Art. 2. (1) Za przestępstwa, podlegające rozpoznaniu w postępowaniu doraźnym, wymierza się bez względu na to, jakie kary przewidziane są w ustawie za dane przestępstwo, następujące kary zasadnicze:

- a) karę śmierci lub
- b) karę więzienia dożywotniego, lub
- c) karę więzienia na czas nie krótszy od lat 3 oraz
- d) karę grzywny w przypadkach przewidzianych w art. 42 § 2 kodeksu karnego.

(2) Nie można jednak wymierzyć kary niższej od najniższej kary przewidzianej w ustawie za dane przestępstwo.

(3) W razie skazania za przestępstwa, wymienione w art. 1 ust. (1) lit. d) lub e), sąd może jako karę dodatkową orzec przepadek mienia skazanego w całości lub w części.

Art. 3. W postępowaniu doraźnym stosuje się przepisy kodeksu postępowania karnego, o ile przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej.

Art. 4. Sprawy o przestępstwa, podlegające postępowaniu doraźnemu, rozpoznaje sąd apelacyjny w składzie określonym w art. 23 § 1 kodeksu postępowania karnego. Przepis art. 22 § 2 kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

Art. 5. Postępowanie doraźne stosuje się wyłącznie do przestępstw podlegających temu postępowaniu z pominięciem wszelkich innych przestępstw zarzuconych oskarżonemu, a ściganych w innym trybie.

Art. 6. Postępowanie doraźne jest niedopuszczalne przeciwko osobom, które w chwili popełnienia przestępstwa nie ukończyły 17 lat, kobietom brzemiennym oraz osobom, w stosunku do których zachodzi wątpliwość co do ich poczytalności.

Art. 7. O każdym czynie zawierającym cechy przestępstwa, podlegającego postępowaniu doraźnemu, organa powołane do ścigania przestępstw zawiadamiają niezwłocznie prokuratora sądu okręgowego i apelacyjnego, przesyłając lub komunikując temu ostatniemu zebrane lub posiadane wiadomości i dowody.

Art. 8. (1) W sprawach o przestępstwa, podlegające postępowaniu doraźnemu, zastosowanie aresztu tymczasowego jest obowiązkowe. Aresztowanie tymczasowe zarządza się, jeżeli zarzut co do popełnienia przez podejrzanego przestępstwa, podlegającego postępowaniu doraźnemu uznano za wiarogodny.

(2) Aresztowanie tymczasowe zarządza prokurator. Jeżeli doprowadzenie zatrzymanego do prokuratora jest połączone z niewspółmiernymi trudnościami, aresztowanie tymczasowe zarządza sędzia grodzki.

Art. 9. Jeżeli sprawy należą do właściwości kilku sądów, właściwy jest sąd, do którego najpierw wniesiono akt oskarżenia.

Art. 10. Akt oskarżenia powinien zawierać wniosek o rozpoznanie sprawy w postępowaniu doraźnym.

Art. 11. (1) W ciągu 24 godzin po otrzymaniu aktu oskarżenia przewodniczący wyznacza termin rozprawy głównej i zarządza potrzebne doręczenia i wezwania.

(2) W razie obłożnej choroby oskarżonego wyznaczenie rozprawy może nastąpić po jego powrocie do zdrowia.

(3) Przepisu art. 262 k. p. k. nie stosuje się, termin określony w art. 265 k. p. k. skraca się do 3 dni.

(4) Przewodniczący postanawia w przedmiocie sprowadzenia dowodów podanych przez oskarżonego.

(5) Jeżeli zachodzi obawa uchylenia się świadka lub biegłego od stawiennictwa, przewodniczący może zabezpieczyć jego przybycie na rozprawę, zarządzając przymusowe sprowadzenie go bez względu na ograniczenie przewidziane w art. 112 k. p. k.

Art. 12. (1) Na rozprawie głównej oskarżony musi mieć obrońcę.

(2) Jeżeli oskarżony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący wyznacza mu obrońcę z urzędu.

(3) Powództwo cywilne jest niedopuszczalne.

Art. 13. (1) Po odbyciu narady sąd niezwłocznie wydaje wyrok; odroczenie ogłoszenia sentencji wyroku jest niedopuszczalne.

(2) Wyrok powinien być uzasadniony na piśmie w ciągu 24 godzin po jego ogłoszeniu.

(3) Sąd wymierza karę śmierci tylko w razie jednomyślności zarówno co do winy, jak i co do zastosowania kary śmierci.

(4) Wyroki i postanowienia sądu nie podlegają zaskarżeniu.

Art. 14. O każdym wykonanym wyroku śmierci należy podać do powszechnej wiadomości przez obwieszczenie w prasie lub w inny sposób z wymienieniem osoby skazanego tudzież istoty, miejsca i czasu przestępstwa.

Art. 15. (1) W razie wznowienia postępowania sprawa nie może być po raz wtóry sądzona w postępowaniu doraźnym.

(2) O wznowieniu postępowania rozstrzyga Sąd Najwyższy.

Art. 16. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 17. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie po upływie 10 dni od dnia ogłoszenia i traci moc obowiązującą z dniem, który określi rozporządzenie Rady Ministrów.

(2) Na czas obowiązywania niniejszego dekretu zawieszają się moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 315).